

lige Domstole her i Landet, vil man faa at høre rundt omkring i Befolkningen: Vi kende nok, at den ene Ravn hugger ikke Øjnene ud paa den anden. Jeg tror, at skulle vi have en ny Ordning indført i vor Retspleje, maa vi gøre, hvad vi kunne, for at Befolkningen i sin Almindelighed kan faa den Bevidsthed, at nu bliver der gjort, hvad der kan gøres, for at Retssikkerheden her i Landet kan blive saa god som mulig, og man maa ikke foretage noget Skridt, der gaar i den modsatte Retning. Jeg tror, at det Skridt, som man fra Udvalgets Flertals Side har villet foretage med at afskaffe de gejstlige Retter, har netop været et Skridt, som falder godt i Samklang med hele Retsreformen, et Skridt, der netop gaar ud paa at give Folk her i Landet en almindelig Bevidsthed om, at nu ere alle lige for Loven og for Domstolene.

Jeg tror derfor, det vilde være en Fejl, dersom man vilde udstemme denne Ændring og ikke ved denne Lejlighed faa de gejstlige Retter afskaffede. Det er netop en af de Ting, man ønsker at faa indført ved denne Retsreform, at faa hele Befolkningen til at interessere sig for Retsplejen, at gøre Befolkningen saa delagtig i Retsplejen, som det i det hele taget kan være muligt. Man indfører Kommunedommere, lader Lægmande dømme, indfører altsaa en Ordning, hvorefter almindelige Mennesker uden juridisk Begreb skulle optræde som Dommere. Man gør, hvad man kan, for at vise, at herefter er det ikke Justitsministerens Retspleje, der udøves, ikke de højeste Spids, Juristerne, der særlig skulle udøve Retsplejen her i Landet eller paase dens Overholdelse, men Befolkningen selv, som i højeste Grad skal gøres meddelagtig i, skal være interesseret i, at Rettens Pleje bliver dreven saa godt som muligt. Naar jeg omtaler dette, mener jeg at have Lov til at overføre det paa Spørgsmaalet om Politiets Ordning. Det kunde være godt i gamle Dage, forekommer det mig, naar man sagde: Her er indsat en øverste Spids, og det er denne Spids, der paahviler at sørge for, at Retten bliver plejet vel her i Landet. Under saadanne Forhold kunde jeg finde det rigtigt, at det blev den øverste Spids, der kom til at raade over, hvor stort et Politi

der skulde bruges til at gennemføre den ny Retsordning, men naar man som her gør Forsøg paa at gennemføre en Reform, der ganske særlig gør hele Befolkningen interesseret i, hvorledes Retten plejes her i Landet, er det ikke rigtigt, at man samtidig vil give denne Befolkning et Mistillidsvotum, lade den mærke, at den vistnok ikke er saa interesseret i, at Retten plejes vel her i Landet, at man kan betro til den at sige, hvor mange Politibetjente der skal til.

Jeg kan forstaa, at der efter den ny Retsordning vil blive Brug for mere Politi, end der strengt taget har været Brug for under den gamle Retsordning. Men det er et andet Spørgsmaal, om vi ikke under den gamle Ordning have haft noget mere Politi, end vi havde Brug for. Jeg har i alt Fald hørt Udtalelser af ældere, erfarne Retsbetjente om, at vi maaske have haft ret rigeligt Politi under den gamle Ordning, ogselv om der nok skal noget mere Politi til under den ny, saa vil det neppe blive saa umaadelig meget mere, især naar man under den gamle Ordning har haft noget mere, end der strengt taget har været Brug for. Men jeg føler mig ogsaa overbevist om, at Befolkningen nok skal være i Stand til at bedømme, om det Politi, den anskaffer, er tilstrækkeligt til Retsplejen eller ej. Skulde der i en Egn komme mange Ildebrande, der ikke blive opdagede, fordi man ikke har tilstrækkeligt Politi til at foretage de nødvendige Undersøgelser, vil Befolkningen i den Egn forhaabentlig hurtigt være paa det rene med, hvad der skal gøres for at faa opdaget de Forbrydelser, der ere begaaede, og ligger Fejlen i, at der ikke er tilstrækkeligt Politi, vil man nok anskaffe det fornødne i saa Henseende. Det vil derfor være rigtigt, at lade Bestemmelsen om, hvor meget Politi vi skulle have her i Landet, ligge i Befolkningens Haand, og jeg kan derfor i Modsætning til den næstsidste ærede Taler tilraade, at man stemmer for Udvalgsflertallets Forslag.

Jeg skal ganske kort berøre Ændringsforslag Nr. 15: „Ingen fast ansat Dommer maa modtage nogen Titel eller Ordensdekoration“. Dette Ændringsforslag blev ganske kort berørt af den ærede Ordfører i Gaar og blev omtalt af den højt-